

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 9802 af 27/02/2009 (Historisk)

Refusion, AL § 84, stk. 4, tidsbegrænsningen, supplerende dagpenge

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: Beskæftigelsesmin.,
Arbejdsmarkedets Ankenævn, j. nr. 5100454-08 og
5200094-09

Refusion, AL § 84, stk. 4, tidsbegrænsningen, supplerende dagpenge

Resumé

Medlemmet blev den 1. januar 2005 ansat som systemkonsulent. Ifølge ansættelsesaftalen blev der udbetalt fast månedsløn for 21 timer ugentligt.

Arbejdsgiveren udfyldte den 29. november 2004 frigørelsesattest. Det fremgik heraf, at medlemmet frit kunne placere sin arbejdstid.

I tillæg til ansættelsesaftalen af 29. november 2005 bekræftede arbejdsgiveren, at arbejdstiden kunne lægges mellem kl. 7.00 og kl. 22.00 på hverdage.

Direktoratet indberettede sagen den 26. november 2007 efter tilsynsbesøg i a-kassen den 20. og 21. september 2007.

A-kassen fandt, at medlemmet var omfattet af funktionærloven og dermed havde et opsigelsesvarsel.

A-kassen fandt imidlertid ikke, at han var omfattet af begrænsningen i dagpengeretten, da arbejdet lå uden for den fulde normale arbejdstid for hans arbejdsområde.

Arbejdsdirektoratet fandt, at medlemmet var omfattet af dagældende § 60, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring. Dagpenge var derfor udbetalt med urette.

Direktoratet fandt, at medlemmet faldt for 52 ugers reglen i uge 3/2007, og at a-kassen ikke havde ret til refusion af de med urette udbetalte dagpenge.

Ankenævnet fandt, at medlemmets nedsatte arbejdstid i perioden fra 1. januar til 29. november 2005 til enhver tid kunne placeres, så arbejdstiden ikke var til hinder for, at han kunne overtage andet arbejde.

Ankenævnet havde lagt vægt på, at arbejdsgiveren på frigørelsesattest af 29. november 2004, havde erklæret, at medlemmet frit kunne placere sin arbejdstid. Først i tillæg til ansættelsesaftalen den 29. november 2005 angav arbejdsgiveren, at medlemmet frit kunne placere sin arbejdstid i tidsrummet kl. 7.00 - 22.00 på hverdage.

Ankenævnet fandt endvidere, at a-kassen havde ret til refusion for dagpenge, der efter ovennævnte ændring fortsat måtte være udbetalt med urette.

Ankenævnet fandt, at der var tale om en skønsmæssig afgørelse og a-kassen havde sikret sig et tilstrækkeligt grundlag for det udøvede skøn, og skønnet kunne anses for forsvarligt.

Ankenævnet havde herved lagt vægt på, at a-kassen havde fået en frigørelsesattest ved ansættelsens start.

Endvidere havde ankenævnet lagt vægt på, at det af vejledningsteksten til § 5 i bekendtgørelse om supplerende dagpenge bl. a. fremgik, at et medlem ikke var omfattet af tidsbegrænsningen, selvom medlemmet arbejder på nedsat tid med opsigelsesvarsel, hvis arbejdet ligger uden for den fulde, normale arbejdstid for medlemmets arbejdsområde. Det skyldes, at rådighedsreglerne ikke i denne situation kræver, at arbejdsgiveren giver afkald på et varsel.

Endelig havde ankenævnet lagt vægt på, at a-kassen ved modtagelsen af det senere tillæg til ansættelseskontrakten den 29. november 2005 ringede til Arbejdsdirektoratet for at få nærmere vejledning om, hvorledes a-kassen skulle forholde sig.

Ankenævnet ændrede således Arbejdsdirektoratets afgørelse.

Vedrørende xx

Ankenævnet har behandlet xxxs klage på møde den 2009.

Nævnet traf denne

A F G Ø R E L S E

Ankenævnet finder, at xx ikke var omfattet af dagældende § 60, stk. 1 i lov om arbejdsløshedsforsikring fra 1. januar 2005 til 29. november 2005.

Ankenævnet finder, at xx var omfattet af dagældende § 60, stk. 1 i lov om arbejdsløshedsforsikring efter den 29. november 2005.

Ankenævnet finder endvidere, at a-kassen har ret til refusion for de dagpenge, der herefter måtte være udbetalt med urette.

Ankenævnet ændrer således Arbejdsdirektoratets afgørelse af den 2. juli 2008.

B E G R U N D E L S E

Ankenævnet har lagt til grund, at

- xx pr. 1. januar 2005 blev ansat som systemkonsulent 21 timer om ugen i et år. Han var funktionær og ansættelsen var omfattet af overenskomst,
- arbejdsgiveren på frigørelsesattest af 29. november 2004 har sat kryds i ”Frit kan placere sin arbejdstid”,
- a-kassen i december 2005 modtog tillæg til ansættelsesaftalen om, at xx frit kunne placere sin arbejdstid i tidsrummet kl. 7.00 - 22.00 på hverdage,
- xxs ansættelse ved tillæg til ansættelsesaftale fik forlænget sin stilling til udgangen af december måned 2007, og
- Arbejdsdirektoratet på a-kassens telefoniske forespørgsel den 20. december 2005 havde oplyst, at direktoratet ikke kunne se nogen problemer i, at medlemmet stod til rådighed for fuldtidsarbejde, idet han kunne nå sit deltidsarbejde om aftenen.

Arbejdsdirektoratet traf den 2. juli 2008 afgørelse om, at xx faldt for 52 ugers reglen i uge 3/2007. A-kassen havde ikke ret til refusion af de med urette udbetalte dagpenge.

Et medlem, der arbejder på nedsat tid i et ansættelsesforhold, hvor arbejdsgiveren har krav på et opsigelsesvarsel, kan få supplerende dagpenge, hvis medlemmets nedsatte arbejdstid til enhver tid kan placeres, så arbejdstiden ikke er til hinder for overtagelse af andet arbejde, eller hvis arbejdsgiveren erklærer at ville se bort fra opsigelsesvarslet i tilfælde af, at medlemmet opnår arbejde med en længere arbejdstid.

Ankenævnet finder på det foreliggende grundlag, at xxs nedsatte arbejdstid i ansættelsen som systemkonsulent 21 timer om ugen i perioden fra 1. januar 2005 til 29. november 2005 til enhver tid kunne placeres, så arbejdstiden ikke var til hinder for, at han kunne overtage andet arbejde.

Ankenævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at arbejdsgiveren på frigørelsesattest, dateret den 29. november 2004, har erklæret, at xx frit kunne placere sin arbejdstid. Først i tillæg til ansættelsesaftalen den 29. november 2005 angiver arbejdsgiveren, at xx frit kunne placere sin arbejdstid i tidsrummet kl. 7.00 - 22.00 på hverdage.

Refusion.

Ankenævnet finder endvidere, at a-kassen har ret til refusion for dagpenge, der efter ovennævnte ændring fortsat måtte være udbetalt med urette.

Ankenævnet finder, at der er tale om en skønsmæssig afgørelse og a-kassen har sikret sig et tilstrækkeligt grundlag for det udøvede skøn, og skønnet kan anses for forsvarligt.

Ankenævnet har herved lagt vægt på, at a-kassen havde fået en frigørelsesattest ved ansættelsens start.

Endvidere har ankenævnet lagt vægt på, at det af vejledningsteksten til § 5 i bekendtgørelse om supplerende dagpenge bl. a. fremgik, at et medlem ikke var omfattet af tidsbegrænsningen, selvom medlemmet arbejder på nedsat tid med opsigelsesvarsel, hvis arbejdet ligger uden for den fulde, normale arbejdstid for medlemmets arbejdsområde. Det skyldes, at rådighedsreglerne ikke i denne situation kræver, at arbejdsgiveren giver afkald på et varsel.

Endelig har ankenævnet lagt vægt på, at a-kassen ved modtagelsen af det senere tillæg til ansættelseskontrakten den 29. november 2005 ringede til Arbejdsdirektoratet for at få nærmere vejledning om, hvorledes a-kassen skulle forholde sig, jf. telefonnotat.

R E G L E R

Ankenævnet henviser til

- §§ 60 og 86 i lov om arbejdsløshedsforsikring mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 708 af 13. august 2003 med de ændringer, der følger af lov nr. 1384 af 21. december 2005,
- § 15, stk. 1 i Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 516 af 17. juni 2003 om rådighed,
- § 5 i Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 966 af 8. november 2001 om supplerende dagpenge, og
- §§ 3-7 i Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 587 af 26. juni 2003 om a-kassernes ret til refusion.

O P L Y S N I N G E R N E I S A G E N

Sagen er afgjort på grundlag af de akter, som ankenævnet har modtaget fra direktoratet.

På ankenævnets vegne

A-kassen kan læse om afgørelsens retlige grundlag på de følgende sider.

Kopi til:

Arbejdsdirektoratet, Stormgade 10, Postboks 1103, 1009 København K

Regler

Lov om arbejdsløshedsforsikring mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 708 af 13. august 2003

§ 60. Når et medlem, der arbejder i et ansættelsesforhold med et opsigelsesvarsel, har fået udbetalt nedsatte dagpenge i sammenlagt 52 uger inden for 70 uger, bortfalder retten til nedsatte dagpenge, indtil medlemmet har haft 26 ugers arbejde med mere end 30 timer i hver uge inden for 12 måneder.

Stk. 2. Direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om anvendelsen af bestemmelsen i stk. 1. Der kan herunder fastsættes regler for arbejdsforhold, hvori der arbejdes periodevis.

§ 86. Et medlem, som uberettiget har modtaget dagpenge eller andre ydelser fra kassen, skal betale ydelsesbeløbet tilbage, hvis medlemmet har givet kassen urigtige oplysninger eller fortiet omstændigheder, der er af betydning for retten til ydelserne, eller hvis medlemmet i øvrigt indså eller burde have indset, at modtagelse af beløbet var uberettiget. Godtgørelse efter lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse er ikke omfattet af bestemmelsen.

.....

Stk. 3. Beløb, der skal tilbagebetales efter stk. 1 og 2, forrentes med den aktuelt gældende morarente efter rentelovens § 5. Renten beregnes fra udbetalingstidspunktet. Der tillægges dog ikke rente, hvis tilbagebetalingsbeløbet ikke overstiger højeste dagpenge for 4 uger, jf. § 47, på opgørelsestidspunktet.

Stk. 4. Hvis dagpenge eller andre ydelser, jf. stk. 1 og 15, er udbetalt med urette, har kassen ikke krav på refusion fra statskassen og skal betale udbetalt refusionsbeløb for den fejludbetalte ydelse tilbage fuldt ud, medmindre den fejlagtige udbetaling skyldes medlemmets svigagtige forhold. Tilbagebetaling skal ske, uanset om staten har lidt økonomisk tab. Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan dog i ganske særlige tilfælde give tilladelse til, at kassen helt eller delvis får ret til refusion, hvis staten ikke har lidt et økonomisk tab af samme størrelse som det fejludbetalte beløb. Direktørens afgørelse herom kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 5. Skyldes en kasses fejlagtige udbetaling urigtige eller mangelfulde oplysninger fra en anden kasse, kan direktøren for Arbejdsdirektoratet bestemme, at denne kasse skal være ansvarlig for fejludbetalingen.

Stk. 6. Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fastsætte regler om administrationen af stk. 4, 1. og 2. pkt., og stk. 5 og kan herunder bestemme, at kassen skal have ret til refusion i ganske særlige situationer, selv om fejludbetalingen ikke skyldes medlemmets svigagtige forhold.

Lov nr. 1384 af 21. december 2005

I § 60, *stk. 1*, indsættes som 2. og 3. *pkt.*:

»Der anses for at være et opsigelsesvarsel i alle ansættelsesforhold, hvor der i henhold til lov, kollektiv overenskomst eller aftale generelt er fastsat et opsigelsesvarsel fra den ansattes side. Dette gælder, uanset om det i det konkrete ansættelsesforhold er aftalt, at opsigelsesvarslet ikke skal gælde.«

Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 516 af 17. juni 2003 om rådighed

Supplerende dagpenge og frigørelsesattest

§ 15. Et medlem, der arbejder på nedsat tid, kan få supplerende dagpenge, hvis arbejdsgiveren ikke har krav på et opsigelsesvarsel.

Stk. 2. Når arbejdsgiveren har krav på et opsigelsesvarsel, kan der udbetales supplerende dagpenge,

- 1) hvis medlemmets nedsatte arbejdstid til enhver tid kan placeres, så arbejdstiden ikke er til hinder for overtagelse af andet arbejde, eller
- 2) hvis arbejdsgiveren erklærer at ville se bort fra opsigelsesvarslet i tilfælde af, at medlemmet opnår arbejde med en længere arbejdstid. Arbejdsgiverens erklæring skal foreligge på en frigørelsesattest, fremgå af arbejdsgiverens meddelelse om arbejdsfordeling eller fremgå af ansættelseskontrakten.

Denne bestemmelse er uændret i Arbejdsdirektoratets senere bekendtgørelse nr. 179 af 19. februar 2007.

Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 966 af 8. november 2001 om supplerende dagpenge

Tidsmæssig begrænsning i retten til supplerende dagpenge

§ 5. Når et fuldtidsforsikret medlem, der har arbejde med et opsigelsesvarsel, har fået supplerende dagpenge i alt 52 uger inden for de sidste 70 uger, falder retten til supplerende dagpenge bort. Det gælder, indtil medlemmet har haft 26 ugers arbejde med mere end 30 timer i hver uge inden for 12 måneder. Tidsbegrænsningen gælder også medlemmer, der arbejder i turnus eller efter vagtplan. For disse medlemmer tæller alle uger med i perioden på 52 uger.

.....

Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 587 af 26. juni 2003 om a-kassernes ret til refusion for udbetalte ydelser.

Ydelser udbetalt med urette

§ 3. En a-kasse har ikke ret til refusion, hvis den med urette har udbetalt ydelser. Er der udbetalt refusion, skal a-kassen betale den tilbage.

Stk. 2. A-kassen har dog ret til refusion i de i §§ 4-7 anførte tilfælde.

§ 4. Skyldes udbetalingen at medlemmet har udvist svig, jf. § 87, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., har a-kassen ret til refusion. Retten falder dog bort i det omfang, udbetalingen kan tilskrives fejl i a-kassen.

§ 5. Hvis udbetalingen skyldes en skønsmæssig afgørelse, har a-kassen ret til refusion, hvis a-kassen har sikret sig et tilstrækkeligt grundlag for det udøvede skøn, og skønnet kan anses for forsvarligt.

Stk. 2. En a-kasse har ret til refusion, hvis urigtige oplysninger fra arbejdsgivere, offentlige myndigheder eller en anden a-kasse er skyld i, at ydelsen er udbetalt med urette. A-kassen har dog ikke ret til refusion, hvis den vidste eller burde vide, at oplysningerne var urigtige.

Stk. 3. Stk. 1 og 2, finder ikke anvendelse, hvis medlemmet på grund af uagtsomhed er ansvarlig for at betale beløbet tilbage efter § 86, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. dog § 6.

§ 6. En a-kasse har ret til refusion, hvis Arbejdsformidlingen er skyld i, at en ydelse er udbetalt med urette. A-kassen har dog ikke ret til refusion, hvis den vidste eller burde vide, at ydelsen var godkendt på et urigtigt grundlag.

§ 7. Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan i ganske særlige tilfælde give en a-kasse ret til refusion for beløb, der er udbetalt med urette, hvor dette ikke følger af §§ 4-6.